

ตัวย่อและสัญลักษณ์

1. ตัวย่อ ฮ.ศ. อ่านว่า “ฮิจเราะฮ์ศักราช”

คือปีจันทรคติในอิสลาม ซึ่งนิยมใช้อย่างเป็นทางการในประเทศอาหรับและประเทศมุสลิม โดยใช้ควบคู่กับคริสต์ศักราช (ค.ศ.) ฮิจเราะฮ์ศักราชนี้เริ่มนับตั้งแต่เหตุการณ์การอพยพครั้งใหญ่ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ จากนครมักกะฮ์ไปฟานักยังนครมะดีนะฮ์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 622

2. สัญลักษณ์ ﷻ

เป็นสัญลักษณ์ของคำว่า “سبحانه وتعالى” อ่านว่า “สุบหานะฮ์ วะตะอาลาแปลว่า “พระองค์อัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์และทรงสูงส่งยิ่ง” เป็นคำสุภาพที่ชาวมุสลิมใช้กล่าวหลังจากพระนามอัลลอฮ์

3. สัญลักษณ์ ﷺ

เป็นสัญลักษณ์ของคำว่า “صلى الله عليه وسلم” อ่านว่า “ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม” หมายถึง “ขอให้พระองค์อัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและทรงประทานความสันติแก่ท่าน” ซึ่งเป็นพรภาวนาที่เป็นมารยาทของมุสลิมทุกคนที่จะต้องกล่าวเมื่อเอ่ยถึงนามของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

4. สัญลักษณ์ ﷺ

เป็นสัญลักษณ์ของคำว่า “رضي الله عنه” อ่านว่า “รอฎียัลลอฮุอันฮุ” หมายถึง “ขอให้พระองค์อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขา” ซึ่งเป็นพรภาวนาที่เป็นมารยาทของมุสลิมทุกคนที่จะต้องกล่าวเมื่อเอ่ยถึงนามบรรดาเศาะหาบะฮ์หรือสหายของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

ตารางปริวรรตพยัญชนะอาหรับ-ไทย

ตารางปริวรรตพยัญชนะอาหรับ-ไทย ใช้ฉบับของวิทยาลัยอิสลามศึกษาดังนี้

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะไทย
ا	อลีฟ	อ
ب	บอ	บ
ع	ฮัมซะฮฺ	อ. (อ์ ในกรณีเป็นตัวสะกด)
ت	ตอ	ต
ث	ษอ	ษ
ج	ญีม	ญ (จัญ ในกรณีเป็นตัวสะกด)
ح	หออ	ห
خ	คออ	ค
د	ดอล	ด
ذ	ษาล	ษ
ر	รออ	ร
ز	ซาล	ซ
س	ซีน	ส
ش	ชีน	ช
ص	ศอด	ศ
ض	ฎอด	ฎ
ط	ฏออ	ฏ
ظ	ซุออ	ซุ
ع	อัยนุ	อ
غ	ฆอยนุ	ฆ
ف	ฟา	ฟ
ق	กอฟ	ก

ك	กาฟ	ก
ل	ลาม	ล
م	มีม	ม
ن	นูน	น
ه	ฮาอู	ฮ (ในกรณีเป็นตัวสะกดใช้ ฮ)
و	วาอู	ว
ي	ยาอ์	ย
(الفتحة)-		- ِ (ในกรณีมีตัวสะกด เช่น มัรวาน อาคัมฯ) ะ , -เอาะ (ในกรณีมีตัวสะกด) ละสระในบางกรณี เช่น อลิ บนีฯ)
(الكسرة) -		- ِ
(الضمة) -		- ُ
(الفتحة الممدودة) _ أ		า (อ ในกรณีมีตัวสะกด เช่น อัลฟารอบฯ)
(الكسرة الممدودة) - ي		- ِ
(الضمة الممدودة) - و		- ُ
ال - الشمسية/ القمرية		อัส

ตารางปรัวรรตพยัญชนะอาหรับ – อังกฤษ

ตารางปรัวรรตพยัญชนะอาหรับ – อังกฤษ ใช้ตามระบบที่ใช้โดยหอสมุดรัฐสภาอเมริกา

(Library of Congress), USA.

พยัญชนะอาหรับ	พยัญชนะอังกฤษ	พยัญชนะอาหรับ	พยัญชนะอังกฤษ
ا	a	ل	l
ب	b	م	m
ت	t	ن	n
ث	th	و	w
ج	j	ة , ه	h
ح	h	ي	y
خ	kh	َ-	a
د	d	ُ-	U
ذ	dh	ِ-	I
ر	r	َ-, اَ-, ِ-	ā
ز	z	وُ-	ū
س	s	يِ-	ī
ش	sh	وَ-	aw
ص	ṣ	يَ-	ay
ض	ḍ		
ط	ṭ		
ظ	ẓ		
ع	‘		
غ	gh		
ف	f		
ق	q		
ك	k		

รูปแบบการอ้างอิงอัลกุรอานและอัลหะดีษ

การอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องโดยทั่วไปใช้รูปแบบนาม-ปี เป็นหลัก ยกเว้นอัลกุรอานและอัลหะดีษซึ่งใช้รูปแบบการอ้างอิงเฉพาะดังนี้

1. อัลกุรอาน

ใช้รูปแบบการอ้างอิงดังนี้คือ (ชื่อซูเราะฮ์ เลขที่ซูเราะฮ์: เลขที่โองการ) ต่อท้ายความหมายของอัลกุรอาน ซึ่งชื่อซูเราะฮ์ใช้ตัวอักษรลาติน ตัวอย่างเช่น (Al-Baqarah 2: 18) หมายถึงซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ซูเราะฮ์อันดับที่ 2 โองการที่ 18

2. อัลหะดีษ

สำหรับตำราอัลหะดีษที่สำคัญทั้งหกเล่มหรือที่เรียกว่า กุตุบุสลิตตะฮ์ (كتب الستة) คือ 1) ตำราศอฮ์อิหม่ามบุคอรีย์ (صحیح البخاری) 2) ตำราศอฮ์อิหม่ามมุสลิม (صحیح مسلم) 3) ตำราสุนันอับีดาวูด (سنن أبي داود) 4) ตำราสุนันอันนะσαιย (سنن النسائي) 5) ตำราสุนันอัลตัมิมีย (سنن الترمذي) 6) ตำราสุนันอิบนุมาญะฮ์ (سنن ابن ماجه) รวมทั้งตำราหะดีษมุสันัดของอิมาม อะหมัด (مسند الإمام أحمد) และตำราอัลมุวัฏฏะฮ์ของอิมาม มาลิก (الموطأ) ใช้รูปแบบอ้างอิงดังนี้คือ (ผู้บันทึกหะดีษ: หมายเลขหะดีษ) ซึ่งชื่อผู้บันทึกหะดีษใช้ตัวอักษรลาติน ตัวอย่างเช่น (Bukhārī: 138) หมายถึง หะดีษบทนี้ปรากฏอยู่ในตำราศอฮ์อิหม่ามบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 138 (Muslim: 88) หมายถึงหะดีษบทนี้ปรากฏอยู่ในตำราศอฮ์อิหม่ามมุสลิม หะดีษเลขที่ 88

ยกเว้นบางตัวบทหะดีษในตำราศอฮ์อิหม่ามมุสลิมที่ไม่มีตัวเลขกำกับ ผู้วิจัยใช้รูปแบบอ้างอิงดังนี้คือ (Muslim บทที่/ลำดับหะดีษในบทนั้นๆ) ตัวอย่างเช่น (Muslim 4/139) หมายถึงหะดีษบทนี้ปรากฏอยู่ในตำราศอฮ์อิหม่ามมุสลิม บทที่ 4 ลำดับหะดีษที่ 139

เนื่องจากหมายเลขกำกับหะดีษที่ปรากฏในตำราหะดีษแต่ละเล่มอาจมีความแตกต่างกันในแต่ละสำนักพิมพ์ ดังนั้นหมายเลขหะดีษที่ใช้ในงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้ยึดตำราหะดีษตามทีปรากฏในบรรณานุกรมท้ายเล่มนี้ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อสะดวกในการค้นหาต้นฉบับตัวบทหะดีษฉบับเดิมที่เป็นภาษาอาหรับ ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวบทหะดีษทั้งหมดที่มีการอ้างอิงในงานวิจัยนี้จากตำราหะดีษทั้ง 8 เล่มข้างต้นไว้ที่ภาคผนวกดัชนีหะดีษโดยเรียงตามลำดับตำราและหมายเลขหะดีษ